

ת"פ 22646/08/13 - מדינת ישראל נגד שטרין בנימין - ההליכים מותלים, סרגיי רוזנפלד, יוסף מויאל, ראובן רבינוביץ - ההליכים מותלים

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 22646-08-13 מדינת ישראל נ' בנימין ואח' 03 אפריל 2016

בפני כב' השופטת דנה כהן-לקח
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. שטרין בנימין - ההליכים מותלים
2. סרגיי רוזנפלד
3. יוסף מויאל
4. ראובן רבינוביץ - ההליכים מותלים

הנאשמים

החלטה וגמר דין לנאשם 3

רקע

1. הנאשם 3 (להלן גם: הנאשם) הועמד לדין ביחד עם הנאשמים 1, 2 ו-4 בכתב-אישום אחד. ההליכים בעניינם של הנאשמים 1 ו-4 הותלו נוכח קשיי המאשימה באיתורם, ואילו הנאשם שלפניי וכן נאשם 2 הורשעו ביום 9.11.2014 על יסוד הודאתם בעובדות כתב-אישום מתוקן, בעבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין או החוק).

2. בהתאם לעובדות כתב-האישום המתוקן בהן הודו הנאשם שלפניי וכן נאשם 2, ביום 21.3.2011, בסמוך לשעה 00:00, לקחו ארבעת הנאשמים חלק בהתקהלות שהתקיימה בסמוך לרחוב הלל בירושלים, כשהם שרויים בגילופין. אותה שעה, דיווח אזרח לכוח תגבור משטרתית על קטטה באזור בו שהו הנאשמים, ושישה שוטרים הגיעו למקום (להלן: רועי, שי, משה, רמי, יהודה ו-אורי, או השוטרים). השוטר שי נתקל בנאשם 1 כשהוא משתולל, הדף אותו לקיר והורה לו להירגע. בתגובה הניף הנאשם 1 את ידיו לכיוונו והעיף את כובעו. השוטר רועי והשוטר יהודה הגיעו לסייע באזיקת הנאשם 1 והובלתו לניידת תוך שהוא מתפרע. בזמן הזה, הגיע הנאשם 2 וניסה לסייע לנאשם 1 להימלט. השוטר רועי ניסה להרחיק את הנאשם 2 אך הוא השתולל בפראות, בעט לכיוון השוטרים מבלי לפגוע בהם, וקילל את השוטר רועי. השוטרים שי ומשה באו לסייע לשוטר רועי להשתלט על הנאשם 2, אך גם לאחר שאזקו אותו והובילו אותו לניידת, המשיך הנאשם 2 להתפרע ולבעוט לעבר השוטרים בעיטות אשר לא פגעו בהם. בעת שהשוטר שי ניסה להשתלט על הנאשמים, הגיח הנאשם שלפניי מאחוריו ובעט לכיוונם. השוטרים משה ואורי באו לעברו כדי לעצור אותו, אך הנאשם שלפניי התפרע ונתן להם מכות, עד שנאלצו להתיז גז פלפל בפניו כדי להרגיעו ולהובילו לניידת. במקביל, השוטר רמי הבחין בנאשם 4 כשהוא משתולל ומניף ידיים לעבר השוטרים במקום האירוע. השוטר רמי הודיע לנאשם 4 כי הוא עצור, ובתגובה החל הנאשם 4 לבעוט בשוטר רמי, לקלל אותו ולירוק עליו עד שהשוטר רמי נאלץ להפעיל כוח על מנת

עמוד 1

להשתלט עליו ולעצור אותו.

כאמור הנאשם שלפניי וכן נאשם 2 הודו במעשים האמורים שיוחסו להם בכתב-האישום המתוקן, והורשעו לפי הודאתם בעבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו.

3. במסגרת הסדר הטיעון בין הצדדים, הוסכם כי בשלב הראשון יודו הנאשמים בעובדות כתב-האישום המתוקן ויורשעו. בשלב השני, יוזמנו תסקירי שירות מבחן שיתנו את הדעת גם לסוגית ההרשעה. הוסכם כי הצדדים יציגו טיעוניהם לאחר קבלת התסקירים. המאשימה הודיעה לפרוטוקול כי תעתור לעונש של של"צ ומאסר על-תנאי, וכי תשקול עמדתה בנוגע להרשעה לאחר הגשת התסקירים.

בעניינו של הנאשם 2 הוגש תסקיר בו הודיע שירות המבחן כי אינו יכול לבוא בהמלצה לצו של"צ. לפני משורת הדין, הוריתי על הגשת תסקיר נוסף תוך דחיית הדיון בעניינו. בנסיבות אלה, טרם בשלה העת לגזור את דינו של הנאשם 2, ומלאכת גזירת הדין כעת תתמקד בנאשם שלפניי.

תסקירי שירות המבחן

4. בעניינו של הנאשם שלפניי הוגשו ארבעה תסקירים. התסקיר הראשון הוגש לעיוני ביום 15.10.2015. מהתסקיר עלה כי הנאשם הנו רווק, בן 24, נעדר עבר פלילי. משפחת מוצאו של הנאשם מונה זוג הורים ו-8 אחים. מגיל צעיר הועבר הנאשם לטיפול בפנימייה נוכח קשיים בתפקוד ההורי. הנאשם סיים 12 שנות לימוד ללא תעודת בגרות, ולאחר שקיבל פטור משירות צבאי בחר הנאשם להתנדב ל"שירות לאומי" לשנתיים. לאחר שירותו השתלב הנאשם בהוסטל "החוט המשולש", ובהמשך השתתף במשך שנתיים בתכנית "מדרגה". מדיווח שמסרה מנהלת התכנית לשירות המבחן עלה כי במהלך כל תקופת שהותו בפרויקט עבד הנאשם למחייתו, עמד בצורה מרשימה בחוקי הבית, לא נקט באלימות וידע להתמודד עם בעיות בדרכים בוגרות. המנהלת התרשמה כי הנאשם בעל כוחות ומוטיבציה להצליח. כיום מתגורר הנאשם לבדו, עובד, ומתפרנס בכוחות עצמו.

אשר לעבירה נשוא ההליך שבכותרת - הנאשם הביע בפני שירות המבחן חרטה על ביצוע העבירה, ומסר כי היה בן 18 בעת ביצועה, בתחילת שירותו הלאומי. מדברי הנאשם לשירות המבחן עלה כי היה מדובר בערב חג הפורים וכי שתה אלקוהול וביצע את העבירה מבלי לחשוב על השלכות מעשיו. הנאשם ציין כי אינו מכיר את שאר הנאשמים. שירות המבחן התרשם כי ברקע לביצוע העבירה עמד גילו הצעיר של הנאשם וכן המעבר מהיותו תלמיד לשירות לאומי, עוד בטרם גיבש זהות עצמאית ובשלה. בנוסף התרשם שירות המבחן כי הנאשם פעל באופן אימפולסיבי מבלי לחשוב על משמעות מעשיו וההשלכות שעלולות לנבוע מהן.

כגורמי סיכון להישנות מעורבות עבריינית, ציין שירות המבחן כי הנאשם התקשה לשתף בכל הקורה עמו ומסר פרטים אישיים באופן מצומצם ושטחי, וכי הוא נעדר תמיכה משפחתית, חברתית וטיפולית.

כגורמי סיכוי לשיקום ולהימנעות מהתנהגות עבריינית, ציין שירות המבחן את מאמציו של הנאשם לחיות חיים נורמטיביים; את המוטיבציה של הנאשם להצליח; את היותו בעל כוחות; את השתלבותו במסגרות בהן שהה תקופות ארוכות, כולל שנתיים שירות לאומי; וכן את היותו עובד באופן מסודר ומפרנס את עצמו.

במישור ההמלצה - שירות המבחן ציין במסגרת התסקיר הראשון כי התכוון להמליץ להטיל על הנאשם צו שירות לתועלת הציבור וכן להעמידו בצו מבחן, ואף ניסה להפנות את הנאשם לריאיון לצורך הכנת תוכנית של"צ. עם זאת, כתוצאה משעות העבודה הרבות של הנאשם, הוא התקשה נכון לשעת כתיבת התסקיר הראשון להתארגן ולמצוא זמן פנוי להתייצב לריאיון. נוכח זאת, המליץ שירות המבחן לסיים את ההליך בעונש מאסר על-תנאי וקנס. שירות המבחן ציין כי ככל שהנאשם יביע בפני בית-המשפט התחייבות לעמידה בצו של"צ וצו מבחן, הרי שימליץ על מתן הזדמנות נוספת.

5. בדיונים שהתקיימו לפניי בימים 18.11.2015, 13.1.2016 וכן 17.2.2016 טען הנאשם בדבריו לפניי שוב ושוב כי הנו מעוניין למלא צו של"צ וצו מבחן, ובד בבד עמד על כך שנוכח אילוצי עבודה וקשיי פרנסה הוא זקוק לסיוע בהתאמת תכנית המתאימה לצרכיו. בסופה של דרך, ולאחר הגשת שלושה תסקירים משלימים, המליץ שירות המבחן להימנע מהרשעת הנאשם, וכן להטיל עליו צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 140 שעות, וכן צו מבחן לשנה שיכלול טיפול באמצעות פגישות על-פי המתווה שתואר בתסקיר.

ראיות לעונש

6. המאשימה לא הגישה ראיות לעונש, בשים לב לכך שהנאשם חסר עבר פלילי.

מטעם ההגנה הוגש לעיוני מכתב מטעמה של מנהלת ההוסטל "החוט המשולש" מיום 17.11.2015, במסגרתו פורטו בהרחבה נסיבות חייו הלא פשוטות של הנאשם והאופן הבונה והמוצלח שבו התמודד עם קשייו. בסיום המכתב המליצה המנהלת כי בית-המשפט יקח בחשבון את סיפור חייו של הנאשם, את מאמציו הרבים לשקם את חייו בכוחות עצמו, ואת תפקודו הנורמטיבי המרשים כיום.

טיעונים לעונש

7. לדיון היום לא התייצבה הפרקליטות, ככל הנראה עקב שביתת הפרקליטים. כמפורט לעיל, במסגרת הסדר-הטיעון הסכימו הצדדים כי יוטל על הנאשם צו של"צ.

אשר לסוגיית ההרשעה - המאשימה הודיעה בדיונים קודמים כי לגישה, תנאיה של ההלכה הפסוקה לביטול ההרשעה אינם מתקיימים במקרה דנן, ולפיכך היא עומדת על הותרת ההרשעה על כנה. מנגד, בא-כוח הנאשם, עו"ד איתמר בן עמי, עתר לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהימנע מהרשעת הנאשם בדיון.

הנאשם בדבריו לפניי הביע חרטה על המעשים, עמד על כך שהוא מוכן לטיפול וטען כי הפיק את הלקחים ולא

ישוב על מעשיו.

סוגיית ההרשעה

8. כידוע, הכלל לגבי נאשמים בגירים הוא כי משהוכח ביצועה של עבירה, יש להרשיע את הנאשם בדין. הימנעות מהרשעה מהווה אמצעי חריג שבית-המשפט יעשה בו שימוש רק בנסיבות מיוחדות ויוצאות דופן, בהן בית-המשפט שוכנע כי אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה, לבין חומרתה של העבירה ונסיבות ביצועה. הנטל על ההגנה לשכנע כי בנסיבות המקרה יש לחרוג מן הכלל ולהעדיף את שיקום הנאשם בדרך של ביטול הרשעתו, על-פני העדפת שיקולים נוגדים אחרים ובהם: עקרון ההלימה והוקעת מעשי העבירה, הצורך בהרתעת הרבים, וכן מדיניות אכיפה אחידה ושוויונית כלפי כלל העומדים לדין.

בהתאם להלכה הפסוקה, על-מנת להימנע מהרשעה או להורות על ביטולה בעניינו של נאשם בגיר, על בית-המשפט לבחון הצטברותם של שני תנאים מרכזיים: ראשית, האם סוג העבירה ונסיבות ביצועה מאפשרים לוותר בנסיבות המקרה על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים. ושנית, האם ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם (ראו: ע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337 (1997)).

לאחר שבחנתי את נסיבותיו הייחודיות של המקרה שלפניי בהתאם לאמות המידה האמורות, ראיתי להורות על ביטול הרשעתו של הנאשם וזאת מהנימוקים שיפורטו להלן:

9. **בכל הנוגע לדרישה שעניינה סוג העבירה ונסיבות ביצועה** - הנאשם הורשע בעבירה של הפרעה לשוטור בשעת מילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין. תכליתה של עבירה זו היא להגן על קיומם של סדרי חברה ומשטר תקינים, תוך שמירה על תפקודם של העוסקים במלאכת אכיפת החוק, כחלק מההגנה על עקרון שלטון החוק. במקרה דנן, הנאשם שלפניי בעט לכיוון שוטר שניסה להשתלט על הנאשמים 1 ו-2, התפרע, ונתן מכות לשוטרים שהגיעו לעצור אותו, עד שאלה נאלצו להתיז גז פלפל בפניו כדי להרגיעו. דומה כי אין צורך להכביר במילים על חומרת המעשים הנדונים ועל כיעורם הרב. לצד זאת, יש לתת את הדעת לכך שעסקינן בעבירה של הפרעה לשוטור, וכי הנאשם לא הורשע בעבירה של תקיפת שוטר. זאת ועוד; מדובר באירוע בודד, כאשר למעשיו של הנאשם לא קדם תכנון מראש, הם לא לוו בתחכום מיוחד, והנאשם שלפניי אף לא הכיר את הנאשמים האחרים. מעובדות כתב-האישום המתוקן וכן מתסקיר שירות המבחן ניתן ללמוד כי הסיבה לביצוע העבירה הייתה היותו של הנאשם שריו בגילופין כחלק מחגיגות חג הפורים. כל אלה, בצירוף העובדה שעסקינן בעבירה מסוג עוון, מובילים למסקנה כי על אף כיעור המעשים, רף החומרה של המקרה אינו מן הגבוהים, והדבר מאפשר לשקול את ביטול ההרשעה.

ודוק, לא נעלם מעיניי כי בגין העבירה בה הורשע הנאשם קבע המחוקק עונש מינימום של מאסר לשבועיים ימים, דבר המלמד על חומרתה בעיני המחוקק. יחד עם זאת, כבר נקבע בפסיקתו של בית-המשפט העליון כי קיומו של עונש מינימום, אינו מונע כליל את האפשרות לבטל הרשעה בנסיבות חריגות שמתאימות לכך. ובלשונו של כב' השופט ג'ובראן ברע"פ 4592/14 רוטמן נ' מדינת ישראל (25.8.2016):

"...לא ראוי לקבוע כלל גורף לפיו בעבירה שנקבע לה עונש מינימאלי אין מקום

עמוד 4

להימנע מהרשעה. קביעת כלל כזה חותרת תחת הרציונאל בהכרעה על הימנעות מהרשעה, שמחייבת התייחסות ואיזון פרטניים בכל מקרה לגופו. עם זאת, סבור אני כי קביעת עונש מינימאלי לעבירה מלמדת על חומרתה בעיני המחוקק, ועל בית המשפט להתחשב גם בקביעה זאת במסגרת איזונו, בגדר האינטרס הציבורי."

(שם, בפסקה 8; ההדגשה אינה במקור - ד.כ.ל; עוד ראו והשוו בהקשר אחר: ע"פ 512/13 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 16(ג) (4.12.2013) מפי כב' השופט מלצר).

ואמנם, ניתן להפנות למקרים ייחודיים בנסיבותיהם, במסגרתם ראו בתי-המשפט להורות על ביטול הרשעה בעבירה של הפרעה לשוט, ואף בעבירה של תקיפת שוטר, למרות עונשי המינימום הקבועים במסגרתן של עבירות אלה (ראו והשוו בפסיקתם של בתי-המשפט המחוזיים: ע"פ (מחוזי מרכז-לוד) 24457-03-15 גוטרמן נ' מדינת ישראל (3.8.2015); ע"פ (מחוזי ב"ש) 6626/09 ציצואשווילי נ' מדינת ישראל (27.1.2010); ע"פ (מחוזי ב"ש) 7236/05 מישיב נ' מדינת ישראל (28.6.2006); עוד ראו והשוו בפסיקתם של בתי-משפט השלום: ת"פ (שלום כ"ס) 7806-09-13 מדינת ישראל נ' גואטה (15.2.2016); ת"פ (שלום פ"ת) 4787-10-13 מדינת ישראל נ' רודקוב (13.7.2014); ת"פ (שלום ב"ש) 2953/08 מדינת ישראל נ' ביטון (2.5.2011)).

10. **בכל הנוגע לתנאי שעניינו פגיעה חמורה בעתידו או בשיקומו של הנאשם** - כפי שצוין בתסקירי שירות המבחן, הנאשם הנו צעיר, חסר עבר פלילי קודם, עם נסיבות חיים לא פשוטות, אשר ביצע מעשה עבירה המהווה מעידה חד-פעמית בחייו. מאז ביצוע העבירה עברו למעלה מחמש שנים, אשר במהלכם הנאשם בגר, עובד לפרנסתו, ולא הסתבך בכל עבירה נוספת. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתחרט על מעשיו ולוקח אחריות עליהם, וכי ביטול הרשעתו תסייע לו לבסס אורח חיים תקין, על-אף הרקע הלא פשוט בו גדל.

אמת, בהתאם לפסיקותיו של בית-המשפט העליון, לצורך הימנעות מהרשעה או ביטולה, על ההגנה להוכיח נזק קונקרטי שאינו בגדר אפשרות ערטילאית או תיאורטית בעתיד. זאת ועוד; פגיעה בדימוי העצמי עקב הרשעה בדין, כשלעצמה, בדרך-כלל לא תצדיק את ביטולה. יחד עם זאת, בנסיבות המקרה דנן יש ליתן את הדעת לכך שגילו של הנאשם בעת ביצוע העבירה היה פחות מ-20 שנים, והוא השתייך לקטגוריית ה"בגירים-צעירים". לגבי נאשמים בקבוצת גיל זו, היכולת לבסס נזק קונקרטי מידי בגין הרשעה במישור התעסוקתי-המקצועי היא מורכבת יותר, שכן מדובר בתחילת החיים הבוגרים. בד בבד, דווקא משום שמדובר בגיל צעיר יחסית, הפוטנציאל השיקומי עשוי להיות משמעותי. מכל מקום, בפסיקת בית-המשפט העליון הובעה הדעה לפיה יש מקום להתייחס לגיל כנתון רלוונטי בשאלת ביטול ההרשעה במקרה של "בגיר-צעיר", אף שאין מדובר בשיקול בלעדי או מכריע שכן כל מקרה נשקל לפי מכלול נסיבותיו (ראו: רע"פ 3852/14 ורשואר נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (18.8.2014), מפי כב' השופט ג'ובראן; עוד ראו והשוו: ע"פ 111/14 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 16 (1.4.2014); ע"פ 9090/00 שניידרמן נ' מדינת ישראל (22.2.2001)).

אציין כי במקרה דנן, הגיל הצעיר בעת ביצוע העבירה, מצטרף לשיקולי שיקום שהנם בעלי סיכוי ממשי בעניינו של הנאשם, בשים לב לדרך בה צעד הנאשם עד כה על-אף רקע משפחתי מורכב, בשים לב להמלצת שירות המבחן בדבר הטלת צו מבחן, ובשים לב לכך שעל-אף שחלפו כחמש שנים מאז ביצוע העבירות, לא הסתבך הנאשם בכל עבירה נוספת.

11. מכלול הנסיבות לקולא עליהן עמדתי לעיל, הן במישור ביצוע העבירה והן במישור נסיבותיו האישיות הייחודיות של הנאשם, מאפשרות לגיشتי לתת במקרה זה את הבכורה לאינטרס האינדיבידואלי-השיקומי, ולהעדיפו על פני יתר

שיקולי הענישה ובהם הלימה, גמול והרתעה. לפיכך, בנסיבותיו הייחודיות של המקרה דנן, אני רואה לבטל את הרשעתו של הנאשם.

גזירת העונש

12. הצדדים הסכימו כי יוטל על הנאשם צו של"צ. ההיקף של 140 שעות עליו המליץ שירות המבחן, נראה בעיניי ראוי. מדובר בענישה מוחשית המעבירה מסר ברור להימנעות מהישנות המעשים, ובד בבד נותנת משקל ראוי לאינטרס השיקומי עליו עמדתי לעיל. כמו כן, אני סבורה כי יש מקום להוסיף צו מבחן למשך שנה לפי המלצת שירות המבחן. זאת, על מנת לוודא כי הנאשם יתמיד באורח החיים הנורמטיבי והחיובי, ויוכל להיעזר בגורמי טיפול לפי צרכיו.

סוף דבר

13. נוכח מכלול הטעמים האמורים, אני מבטלת את הרשעת הנאשם ומטילה עליו כדלקמן:

א. הנאשם יבצע שירות לתועלת הציבור בהיקף של 140 שעות על-פי התוכנית המוצעת בתסקיר שירות המבחן. שירות המבחן יפקח על עבודת הנאשם ויהיה רשאי לשנות את מקום ההשמה במידת הצורך, ללא צורך בהחלטה שיפוטית נוספת.

ב. הנאשם יהיה נתון בצו מבחן למשך שנה מהיום, וישתף פעולה עם שירות המבחן.

מובהר לנאשם כי עליו לשתף פעולה עם שירות המבחן וכי עליו לבצע את צו המבחן ואת צו השל"צ, שאם לא כן - בית-המשפט ידון בעניינו מחדש, על מכלול המשמעויות הנלוות לכך.

המזכירות תמציא העתק פרוטוקול זה לשירות המבחן למבוגרים וכן לפרקליטות מחוז ירושלים שלא התייצבה לדיון.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתנה היום, כ"ד אדר ב' תשע"ו, 03 אפריל 2016, במעמד הצדדים.